

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Dionysii Carthusiani, luculenta iuxta ac compendiaria in Acta apostolorum exegesis siue commentaria

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Naum habet Cap. III. Et loquitur de ira dei & vindicta graui contra Niniuen, qui ad prædicationem Ionæ pnitentiam egerunt de peccatis, & postea fuerunt peccatis maioribus inuoluti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

D. DION. A. RICK. CART.

Et deducet me dominus in lucem, & videbo iusticiam eius. Et aspiciet me inimica mea, & operietur confusio ne quæ dicit ad me, Vbi est deus tuus. Pasce populum tuum in virga tua, gregem hæreditatis tuæ. Videbit gentes & confundentur super omni fortitudine sua. Non immittet dominus ultra furorem suum, quoniam volens misericordiam est. Reuertetur & miserebitur nostri. Deponet iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnia peccata nostra.

Naum habet Cap. III. Et loquitur de ira dei & vindicta graui contra Niuiuen, qui ad prædicationem Ionæ poenitentiam egerunt de peccatis, & postea fuerunt peccatis maioribus inuoluti. Cap. I.

Deus æmulator & viciscens dominus. Viciscens dominus & habens furorem, viciscens in hostes suos. Dominus in tempestate & turbine viæ eius. Increpans mare & exiccans illud. Ante faciem indignationis eius quis stabit, & quis resistet in ira furoris eius. Bonus dominus & confortans in die tribulationis, & sciens sperantes in se. Quid cogitatis contra dominum, consummationem ipse faciet. Non consurget duplex tribulatio. Ecce super montes pedes euangelizantis & annunciantis pacem.

Cap. 3.

Aquam propter obsidionem hauri tibi, extræ munitiones tuas.

Abacuc continet Cap. III. Et loquitur de disputatione, quam propheta fecit cum deo & hoc mundo: & quomodo iusti conculcatur, & prosperantur iniqui. Cap. I.

EPITOME EX ABACVC.

Vsquequo domine clamabo, & non exaudies, vociferabor ad te vim patiens, & non saluabis. Quare non respicis contemptores & taces conculcante impio iustiores se. Propter hec lacerata est lex.

Quia impius praeualet aduersus iustum, propterea egreditur iudicium peruersum. Nunquid non a principio domine deus meus, sancte meus, & non moriemur. Mundi sunt oculi tui ne videas malum, & respicere ad iniquitatem non potes. Quare non respicis super inique agentes, & taces deuorante impio iustiores se.

Cap. 2.

Super custodiam meam stabo, & figam gradum meum super muntionem & contemplabor. Ut videam quid dicatur mihi, & quid respondeam ad arguentem me. Apparebit dominus in finem & non mentietur, si moram fecerit expecta eum, qui ueniens ueniet & non tardabit. Ecce qui incredulus est, non erit recta anima eius in semetipso. Iustus autem in sua fide uiuet. Quomodo uinum potantem decipit, sic erit uir superbus, & non decorabitur. Qui dilatat quasi infernus animam suam & ipse quasi mors, & non adimplebitur. Vae ei qui multiplicat non sua. Vsquequo aggrauat contra se lutum densum. Vae qui potum dat amico suo, mittens fel suum, & inebrians, ut aspiciat nuditatem eius. Dominus autem in templo sancto suo, fileat a facie eius omnis terra.

Cap. 3.

Domine audiui auditionem tuam & timui &c. Operuit caelos gloria eius, & laudis eius plena est terra. Cornua in manibus eius, ibi abscondita est fortitudo eius. Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo &c. Ego autem in domino gaudebo, & exultabo in deo Iesu meo. Deus dominus fortitudo mea, & ponet pedes meos quasi ceruorum. Et super excelsa mea deducet me victor, in psalmis canentem.